

Bilag 8.

HANDELSMINISTERIET

Den 31. august 1967.

BIRPI-planen for internationalt patentsamarbejde og dens eventuelle betydning for det danske patentlovsforslag.

Det internationale bureau for beskyttelse af intellektuel ejendom BIRPI har inden for det sidste halve år arbejdet med en plan for international patentsamarbejde, som har til formål at hindre dobbelt arbejde både for ansøgere og patentinstitutioner. Arbejdet er påbegyndt på amerikansk initiativ og udført i samarbejde med de seks største patentlande, nemlig Frankrig, Vesttyskland, Japan, Rusland, England og USA. En råskitse blev udsendt den 28. februar, og planen er senere udarbejdet i detaljer i akter på ca. 170 sider og skal nu i begyndelsen af oktober drøftes i en større kreds, hvor i alt 23 lande, herunder Sverige og Danmark, er repræsenteret. Planens hovedpunkter er følgende:

I et 1. kapitel optages regler om adgangen til at indgive en international patentansøgning, normalt gennem vedkommende nationale patentmyndighed, men stilet til bureauet, som undersøger ansøgningens formelle sider og lader en nyhedsundersøgelse foretage, enten gennem det internationale institut i Haag eller gennem visse nationale patentmyndigheder. Der er adgang til på basis af nyhedsundersøgelsen at foretage ændringer i ansøgningen, og hvis denne ikke på grundlag af nyhedsundersøgelsen trækkes tilbage, sker der en offentliggørelse af ansøgningen og nyhedsundersøgelsen på BIRPI's foranledning. Når denne offentliggørelse har fundet sted, betragtes ansøgningen som en ansøgning i de lande, som ansøgeren har angivet, og får prioritet fra sin indgivelse til BIRPI eller den nationale patentmyndighed, hvorigennem ansøgningen i sin tid blev indleveret, eller eventuelt tidligere, hvis prioritetskrav er fremsat i ansøgningen. I øvrigt

behandles den som en sædvanlig national ansøgning. I stater, der ikke har nogen national forundersøgelse, kan ansøgningen herefter tillige få karakter af et nationalt patent, hvis vedkommende stat ikke inden en vis frist afslår ansøgningen, enten fordi opfindelsen falder ind under undtagelsesbestemmelser i vedkommende stats lovgivning, eller fordi ansøgeren ikke har opfyldt forpligtelsen til at have en lokal patentagent eller lignende. Stater, der forbehandler ansøgninger, kan undgå en sådan virkning.

I et følgende kapitel bestemmes, at patentansøgeren yderligere kan anmode bureauet om et international certifikat for patenterbarhed. Et sådant international certifikat udfærdiges efter en forbehandling, og også denne kan foretages enten af det internationale institut i Haag eller af en eller flere nationale patentmyndigheder. Den pågældende patentmyndighed behandler sagen på sædvanlig måde i samarbejde med ansøgeren og giver indstilling til bureauet om meddelelse af et sådant certifikat, hvis betingelserne herfor foreligger. Betingelserne er de sædvanlige: nyhed, opfindeshøjde og anvendelsesmulighed inden for industrien i videste forstand.

Ansøgeren kan herefter gå til de stater, han har valgt at ønske patent i, med sit certifikat, og i disse stater tages ansøgningen op på nationalt grundlag. Den kan afslås, hvis staten f. eks. har særlige undtagelsesregler, eller hvis der i vedkommende stat foreligger en ældre kolliderende ansøgning. Principielt kan vedkommende stat afslå ansøgningen af en hvilken som helst grund, som den nationale patentlovgivning indebærer; men det vil selvsagt i praksis være vanskeligt at